

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: Ing. L. Z.**, zastoupen JUDr. Stanislavem Kadečkou, Ph.D., advokátem, se sídlem Gočárova 1000/29, Hradec Králové, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, **za účasti:** 1) V. Ch., 2) J. Ch., 3) Obec Mikulovice, Valčíkova 52, Pardubice, zastoupena JUDr. Jarmilou Černou, advokátkou, se sídlem Sladkovského 484, Pardubice, 4) E. M., zastoupena Vlastimilem Machačem, bytem tamtéž, 5) V. P., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 21. 12. 2006, č. j. 52 Ca 39/2006 - 96, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 24. 3. 2006, č. j. KrÚ - 14314/93/2005/OMSR/Vod. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí stavebního úřadu, oddělení stavebně správního Magistrátu města Pardubic, kterým bylo stěžovateli nařízeno odstranění terénních úprav na pozemcích parc. č. X, parc. č. X a parc. č. X k. ú. M. u P. provedených bez povolení stavebního úřadu. S ohledem na skutečnost, že rozsah nařizovaných terénních úprav je značný (jak shodně uvádějí žalobce i žalovaný), požádal stěžovatel současně s kasační stížností o přiznání odkladného účinku.

V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel odkazuje na svůj původní návrh na přiznání odkladného účinku podaný v řízení o žalobě, kterému bylo Krajským soudem v Hradci Králové vyhověno. V tomto původním návrhu stěžovatel poukázal na skutečnost, že odstranění předmětných terénních úprav by bylo natolik závažné a finančně náročné, že by to pro něj znamenalo nenahraditelnou újmu. Současně se přiznání odkladného účinku nedotkne práv třetích osob, naopak, vzhledem k osetí dotčených pozemků, ke kterému v mezidobí došlo, by vznikla škoda třetí osobě – zemědělci, nájemci pozemků. Žalovaný se na výzvu soudu vyjádřil k návrhu na přiznání odkladného účinku tak, že se proti jeho přiznání v zásadě nebránil. S poukazem na finanční náročnost nařízených zákroků, i na práva zmiňované třetí osoby ponechal otázku odkladného účinku plně na uvážení soudu. Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku se podle díkce § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zohledňuje vyjádření

žalovaného (osoby zúčastněné na řízení nejsou zde jmenovány). Soud návrhu za těchto okolností vyhověl.

Rovněž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že není důvod návrhu nevyhovět. Podle § 55 odst. 4 s. ř. s. usnesení, jímž se řízení nekončí a jímž se nikomu neukládá povinnost, nemusí obsahovat odůvodnění. Přestože citované ustanovení na daný případ dopadá, Nejvyšší správní soud alespoň krátce k věci dodává: Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává odkladný účinek, jestliže: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu, 2) přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob, 3) přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Všechny podmínky musejí být splněny kumulativně.

Návrh i vyjádření žalovaného nasvědčují tomu, že druhá i třetí podmínka nejsou v daném případě mezi žalobcem a žalovaným rozporovány. K podmínce ad 1) Nejvyšší správní soud uvádí: výkon rozhodnutí by nepochybně znamenal pro stěžovatele újmu, a to újmu těžko sanovatelnou. Spornou zůstává samozřejmě nenahraditelnost takové újmy. Avšak za situace, kdy ani žalovaný toto tvrzení v zásadě nezpochybňuje, nebude Nejvyšší správní soud tvrzení mezi stranami nesporné rozporovat. Ostatně je i v zájmu žalovaného z procesní opatrnosti odložit výkon rozhodnutí s případnými těžko vratnými a problematicky sanovatelnými důsledky. Není proto důvodu návrhu nevyhovět.

Pro úplnost se poznamenává, že usnesení o přiznání odkladného účinku může soud navíc dle § 73 odst. 4 s. ř. s. i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Dále se poznamenává (jak Nejvyšší správní soud již dříve judikoval), že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo. Jiný, než citovaný rozsah přiznaného odkladného účinku (tedy působení odkladného účinku i ve vztahu ke správnímu rozhodnutí), by v daném případě ani neměl smysl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu